

Alexandru Lapusneanul de Costache Negruzzi - caracterizare

Costache Negruzzi este unul din deschizatorii de drumuri din literatura romana moderna. El a initiat specii noi printre care si nuvela istorica.

Alexandru Lapusneanul este personajul principal din nuvela cu acelasi nume. Este un personaj bine individualizat prin "I"-ul de la sfarsitul numelui. De asemenea este un personaj real atestat in cronica lui Ion Neculce.

Autorul il caracterizeaza indirect lasand de fiecare data, faptele, cuvintele, gesturile sa vorbeasca de la sine.

In primul capitol ne este prezentat Lapusneanul ce se intoarce in tara insotit de o oaste otomana, cu scopul de a se razbuna.

In apropiere de Tecuci este intampinat de o solie a lui Tomsa care il sfatuieste sa se intoarca, dar nu inainte ca acesta sa le spuna scopul lor. Cand Lapusneanul spune "am auzit de bantuirile tarii si am venit sa o mantui", Motoc ii sugereaza ca ar fi mai bine sa se intoarca ("tara e linistita", "de aceea norodul ne-a trimis sa-ti spunem ca tara nici te vrea nici te iubeste").

Acest lucru il infurie pe Lapusneanul care se arata extrem de hotarat in decizia sa ("mai degraba si-ar intoarce Dunarea cursul indarapt") si aratand ca nu va fi intors de nimic din drum ("daca voi nu ma vreti eu va vreau si daca voi num ma iubiti eu va iubesc pre voi").

In momentul cand ramane singur cu Motoc, acesta, incearca sa-l insele iar pe Lapusneanul, spunandu-i sa renunte la ajutorul oastei otomane si sa se bazeze pe sprijinul moldovenilor. La auzul vorbelor sale si cand acesta ii mai spune lui Lapusneanul sa aiba incredere ("incred-te in noi"), viitorul domn se infurie si ii aminteste lui Motoc ca la tradat ("cand m-ai vazut biruit m-ai lasat") si ca nu s-ar mai increde in el ("n-as fi un natarau de frunte sa ma incred in tine?").

Lapusneanul ii spune ca nu-l va ucide, dar ii spune foarte clar si de ce ("te voi cruta ca-ci imi esti trebuitor sa ma scapi de blastemuirile norodului", "sabia mea nu se va manji in sangele tau").

Dupa ce preia tronul Lapusneanul se afla intr-un permanent conflict cu boierii si la cea mai mica abatere ii omoara, fiind foarte crud.

Rugamintile Doamnei Ruxanda de a opri varsarea de sange spunandu-i ca este muritor si pacatele nu-i sunt iertate daca ridica o manastire ("esti muritor si ai sa dai sama") il fac pe Lapusneanul sa se infurie si din impulsivitate duce mana la pumnal, dar se opreste la timp. Acest lucru arat impulsivitatea lui nemasurata. Dar poate fi si tandru ("o ridica ca pe o pana si opune pe genunchii sai"). De aici reiese ca este vorba si despre un conflict interior.

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

Dezumanizarea este exemplificata si de cruzimea cu care pregateste leacul de frica.

A doua zi, merge la biserica ("imbracat cu toata pompa domneasca") unde dupa slujba dovedeste ce bine cunoaste arta disimularii. El isi cere iertate in fata boierilor, citand pasaje din Sfanta Scriptura pentru a fi mai convingator si spune ca vrea sa pecetluiasca impacare cu un ospat.

Acolo Lapusneanul da dovada de o cruzime nemasurata in care porunceste uciderea celor 47 de boieri, din capetele lor facand o piramida pe care o arata Ruxandei "ca leac de frica".

Intre timp multimea se aduna la palat cerand capul lui Motoc, iar Lapusneanul se arata total neinduplecat de rugamintile acestuia ("Destul! Nu mai boci ca o muiere"). De asemenea ii arata Motoc ca nu a uitat nimic din ("du-te sa mori pentru tara", "nu spuneai ca tara nici ma vrea nici ma iubeste"). Lapusneanul este si foarte inteligent, transformand sacrificia lui Motoc intr-un act politic abil ("luati-l si spunetii ca asa plateste Alexandru-voda celo ce prada tara").

Dupa ospat acesta isi tine promisiunea de a nu mai omori boieri, facuta Ruxandei, dar isi arata caracterul sadic chinandu-i ("taia maini, scotea ochi, ciuntea si spinteca").

Drama tiranului incepe in momentul in care se trezeste din letargie si observa ca este calugar. Incepe sa-i ameninte pe cei din jur ("Ma-ti popit voi, dar de ma voi scula pe multi am sa popesc si eu") si ajunge sa-si ameninte propriul fiu cand afla ca acesta este domn.

El nu poate concepe sa traiasca fara putere ("Eu nu sunt calugar. Sunt domn! Sunt Alexandru-voda"). Toate japtele sale o determina pe Doamna Ruxanda sa-i dea otrava, astfel sfarsind tiranul.

In aceasta opera naratiunea se imbina cu descrierea si pasajele descriptive (descrierea imbracamintii lui Lapusneanul), iar cuvintele folosite de personaje, limbajul lor, contureaza culoarea de epoca.

Toate actiunile sale demonstreaza ca Lapusneanul este deasemenea un personaj romantic. Este prezentat obiectiv.

Parerea despre el a autorului este aceeaasi cu a celorlalte personaje care il vad ca pe un domn crud si nemilos, parerea mea fiind aceeaasi.

Alexandru Lapusneanul ramane un personaj bine individualizat, cu lumini si umbre, cu gesturi si cuvinte memorabile conturand personalitatea domnului tiran.